

„ПРАВОСЛАВНИЙ ВІСНИК“

орган Української Православної Церкви в Канаді.

Виходить щомісяця.

Видає Українська Православна Видавнича Спілка.

Редактор, Свящ. В. Кудрик.

Передплата 1 долар за 12 чисел.

THE ORTHODOX HERALD

Official organ of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

Published Monthly.

Published by the Ukrainian Orthodox Publishing Co.

Rev. W. Kudryk, Editor.

Subscription 1 Dollar for 12 issues.

Адресуйте: — Address:

THE ORTHODOX HERALD

379 PARR STREET,

WINNIPEG, MAN.

БЛУКАНИНА ЗА ПРАВДОЮ.

I.

Коли Жиди опинилися в пустині, а їх провідник, Мойсей, пішов на гору і довго не вертав, сказали вони Аронови:

— Поклопочись та пороби нам богів, щоби вони йшли поперед нас!

Жидам здавалося, що чуже краще, що чужі боги сильніші, що правду можна знайти лише в чужих.

І почала жидівська громада роздроблюватись. Одні лишались при Бозі батьків своїх, а другі почали кланятися такому богу, якого мали чужі їм народи. Одні йшли просто, другі почали відходити на ліво. Одні йшли дорогою, яку поклав Господь перед ними і їх батьками, другі звернули на дорогу, яку зробили для себе чужі люди.

А коли сховався Мойсей з гори, почув, як Жиди раділи — співали, тішилися перед чужим золотим бичком, — як може ніколи не тішились перед Богом батьків своїх.

І закликав тоді Мойсей до себе тих, що не поклонились золотому теляті і сказав:

— Так каже Господь: підперезайте мечі і перейдіть по таборі та повбивайте тих, що покинули Бога батьків своїх. І згинуло того дня до трох тисяч чоловіків.

Таке читаємо в Другій Книзі Мойсея.

Давня історія і нині повторяється. Кождий з нас бачив чоловіка, що шукає за золотим бичком — йде від секти до секти, від проповідника до проповідника і „шукає правди“. І коли сподобається йому на який час чужий золотий бичок, то починає всіма голосами виспівувати, хвалитися і радуватися. Зовсім так, як Жиди перед золотим телятком!

Якої-ж „правди“ чоловік шукає?

Чи знали Жиди, чи думали, чого їм ліпшого від чужого бога сподіватися, як від Бога їх батьків? Певно ні! Так само не знає і не думає нині темний чоловік, чого йому від чужих сподіватися. Але йде, бо туди тягне його дитяча цікавість, тягнуть чужі витріщки, тягне новина. І як не думали Жиди, що по радощах перед новим богом прийде їм смерть, так не думає і нині темний чоловік, чим скінчиться його мандрівка по вірах.

Правду — Божу Правду чоловік знайде там, де стоїть, коли схоче знайти. За нею не треба шукати — її треба робити. Її треба здобути розумним життям, праведним поведінням, широкою працею.

Люби Бога і ближнього! — говорить заповідь — не вбивай, поважай батька і матір, не кради, не свідчи ложно, помагай другому, як помагав милосерний Самарянин і прощай тим, що вертають на добру дорогу — а за всім тим не треба ходити від секти до секти, від віри до віри, від студій до студій і від толковань до толковань. Де живеш, там старайся всіма силами виповняти закон божий і тоді вся правда в твоїх руках.

Правда божя, моральна, релігійна правда не в тім, щоби відкривати тайни, щоби вгадувати будучність, щоби розуміти неясні і до того маловажні місця Біблії, але в тім, щоби жити по правді — вірчево, примірно, розумно, чесно. В тім весь закон і пророки — як говорив Христос.

Люде, що шукають „правди“ чужих, а найчастіше таки в ворогів, се люди крайню темні. Вони не думають, якої правди вимагає від них їх Творець і їх життя і думають, що знайдуть десь готову правду, правду без праці, без обов'язків, яка дасть їм спасення.

Коли питає хтось Христа: „Що робити, щоби життя вічне досягнути“, то Христос відповів: „Хорони заповіді — шануй родичів, не вбивай, не кради...“ Христос зовсім не казав: „Ставай книжником, розбирай тяжко зрозумілі місця Біблії, або ходи від мудрця до мудрця, і слухай, студіюй і дошукуйся правди“.

Коли оглянемося кругом нас, то побачимо всюди убійчі наслідки такої нерозумної блуканини темних людей за „правдою“, якої не вимагає від них їх Творець. Чимало є тих, що походивши від секти до секти, від віри до віри, від студій до студій кінчать тим, що не признають опісля жадної релігії, ні правди, ні моральних засад і нема тоді з них потіхи ні Богу, ні людям, ні їм самим. В безцільній блуканині стратили вони ті добрі засади, які мали, подоптали і понівечили ті цінності, які дістали від предків своїх, знівечили той талан, яким їх наділено, а не знайшли того, чого без потреби шукали і чого знайти не можна і тому лишаються або причепами чужих, або стають на роздоріжжю на посміховище людям.

СВЯТКУЙМО РОЗУМНО І ТВЕРЕЗО.

Коли хочемо відновити і на належну висоту піднести серед нас Українську Православну Церкву, то мусимо дбати, щоби піднести себе самих. Бо церква, то в першій мірі ми самі.

Хто був недбалий — дбай.

Хто був скупий — ставай щедрим.

Хто немилосерний — співчувай другим.

Хто пияк — старайся бути поміркованим.

П'янство, се оден з великих наших гріхів і його треба хоронитися. Для багатьох людей великі свята не є святами, але днями пиятики — коршемними днями.

Чимало в свята буває такого, що не то Богу, але і розумним людям не подобається.

І тому нехай кождий запише собі в пам'яті отсих кілька порад:

1. Пам'ятай, що на тобі лежить обов'язок вести себе чесно, тверезо, примірно, як православному християнину, Українцеві і чоловікові до лиця.

2. Пам'ятай, що найбільше пють найтемніші, не ставай отже з ними до ряду, та ще і припинюй їх.

3. Пам'ятай, що де більше п'янства, там менше розуму.

4. Пам'ятай, що правдиве задоволення в розумнім життю, в розумній забаві, а не в пиятиці.

5. Пам'ятай, що ані ніхто розумний тебе не буде силувати до пиятики, ані ти не повинен силувати нікого, коли хочеш розумним і примірним лишитися.

6. Пам'ятай, що і свої і чужі дивляться на тебе і сам ти перед собою і перед Богом себе осуджуєш, коли не святкуєш божого дня по тверезому.

7. Пам'ятай, що гроші, які видаються на нерозумну пиятику, треба би дати на справи розумні і корисні, які борються з недостатками.

8. Пам'ятай, що на тобі лежить обов'язок показати другим свою висшість, свій розум, свою поміркованість і своє стремління до кращого.

9. Пам'ятай, що не слова, але діла вимагає і божя і наша людська справа.

Апостол Павло каже: „Не впивайтеся вином, але наповняйтеся духом святим“. Се треба мати на увазі і задля божої і нашої туземної справи.

Бо коли православний Українець не буде мати на гадці своїх християнських й українських обов'язків, то хто буде мати?

Стараймося отже, щоби наші свята були святами розумних, розсудних, поміркованих, добрих людей, а не темних та байдужих.

І лише такий, що буде сі поради мати на увазі, буде міг з повною щирістю заспівати:

„Роздество твое Христе Боже наш, возсія мірови світ разума“ — Роздество твое, Христе Боже наш, засіяло світови світлом розуму.

Житєві Поради.

Шляхи два в життю вються —
тісний і просторий;
Тут тернина, тут труди
Там радощий море.
Тому знай, що дорога
В погибель широка,
До радости-ж трудная,
вузка і жорстока.

Життя тобі дві стежки
Ставить перед очі;
В ліво розкіш, труд у право
бачать твої очі.
На розкішную пруться
Многі-многі люде —
Ти-ж знай що понад розкіш
Чесніші труди.

Життя, — широке море,
Грізні має филі,
Та не всі по ній плисти
розумно є в силі.
Хто розуму набрався,
З книг богато вчився,
Той знає, як держатися,
Щоби не втопився.

Лютих людей не люблять,
і від них тікають;
Легідних всі шанують,
У дім закликають.
Будь легідний, люблячий
Як весняне сонце,
А заладеш всім в душу,
Як світло в вімонеці.

С-м.